

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru provincie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se inapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu litere garmoud — și timbru de 30 cr. pentru ție-care publicare.

Memorialul.

Este știut că mult așteptatul memorial al Românilor din părțile transilvane, ungurene și bănățene, a apărut în zilele aceste. Nu l'am comentat și nu'l comentăm nici acum. Pentru ce nu, vom spune de altădată.

Vom continua cu punerea înaintea cetitorilor a dărilor de seamă din diverse țiare favorabile și nefavorabile memorialului, după cum le vom găsi și întru cât ne va permite timpul și spațiul spre ale pute reproduce.

Am văzut în parte ce a ăis „El-len-zék”. Astăzi reproducem ceea ce a scris unul din cele mai însemnate țiare oficioase din Budapesta.

„P. Ll.” dela 4 Noemvre n. scrie la loc de frunte următoarele:

„Nu scim, că oare fi va tocmai dispusă Europa să aprecieze din destul memoriul, pe care au aflat de bine cei 153 reprezentanți ai poporului român, adunați în anul trecut în Sibiu, al adresa în momentul acesta popoarelor de pe continentul nostru. „Europa”, pe cum se scie, e ocupată de present cu alte afaceri, și atențiunea nu-i e îndreptată spre Sibiu. Însași împregiurarea, că cât de curând are să apară scrierea numită în versiune germână, franceză, engleză, italiană, cu greu va avè efectul dorit: de a interesa mai de aproape lumea politică. Noi nu ăicem aceste doară din ignorare, nu, din contra sântem necesitați a adauge, că pentru noi, pentru presa maghiară memorialul, pe care politiciii englezi sau francezi de altcum îl vor pune ad acta, are o însemnătate foarte serioasă, și că noi nu ne am cunoasce misiunea și interesele noastre, dacă l'am ignora. Departe de noi, cari aparți nem ideei despre un stat maghiar unit nedespartibil, cărmuit după principii constituționale, o astfel de dușmănie față cu naționalitățile nemanaghiare, precum ni se impută în memorialul român. Din contra. Noi recunoasem că nu putem suferi să valo-

reze nici o dușmănie directă față cu vre-o naționalitate sau față cu vre un fragment a unei naționalități în această țară, afară de panslaviști. Am ăis anume panslaviști, și nu slavi maghiari cari în partea cea mai mare, atât după simțeminte și vorbe, cât și după fapte, sânt patrioți buni și nu se pot nici decum face responsabili pentru agităările unor oameni din mijlocul lor, cari stau în soldul rusec. Fiind aceasta părerea noastră în principiu cu privire la naționalități, trebeu să mărturisim sincer că noi punem un deosebire pe poporul român, odată pentru însemnătatea lui numerică și apoi și din motivul că nouă ni se pare antagonismul între Români și Maghiari înainte de toate nenatural, van și neertat, și noi avem convingerea că acest antagonism va ceda unui simțemint național îndată ce vor deveni mai generale dreptele priviri referitoare la interesele și solidaritatea naționalității române și a poporului maghiar. Nu românismul ne e adversarul, nu, ci singur Panslavisismul o aparență tot atât de periculoasă pentru români, cât și pentru maghiari.

Regretăm cu tot adinsul că în desamintitul memorand nu se află nici cea mai mică urmă despre o atare mai bună cunoștință la români. Domnii, cari respândesc memorandul firese nu sânt îndreptățiți a păși ca reprezentanți ai poporului român. Aceștia reprezintă un fragment al poporului român și se poate, că fragmentul e considerabil; cu toate acestea credem, că dacă am pune la vot majoritatea aceluia, s'ar decide în contra direcțiunei, care a fost decisivă în conferința din Sibiu.

Noi deosebim în memorandul român trei părți. Partea primă referitoare la originea românilor nu ne privește. Asupra acestui capitol se scarmână de lung timp academicii noștri cu învățații români, și cât pentru politica practică e indiferent, pe acărui parte este adevărul. În cele din urmă tot

ar trebiu să recuoască și românii, că precum devine un om, care perorează necontentit despre descendența sa, de risul societății, chiar și dacă s'ar pute reduce aceea la cei mai distinși eroi ai timpurilor, asemenea se face de ris și o națiune, care cu toate ocasiunile citează pe Trajan și legiunile acestui-a.

Mai însemnată decât partea aceasta, de alt cum naivă, e partea a doua a memorandului, tractând cestiuni politice, cari nu privesc afaceri curat românești. Când cere memorandul în mod categoric desfacerea uniunei dintre Transilvania și Ungaria și când cererea aceasta formează baza tuturor consecințelor ulterioare, autorii se pun pe un teren, pe care politiciilor maghiari li-e cu neputință a sta de vorbă. Înainte de uniune, pe cum scie toată lumea, erau în Transilvania cele „trei națiuni”, cari trebuiau să fie egal îndreptățiți înaintea legii. Adunarea din Sibiu perde din vedere starea vechi și cea nouă de drept, ea numai una scie: „Transilvania e a românilor!” E destul de semnificativ, că chiar acei domni, cari se plâng într'un mod atât de elocent asupra ne mai auditei țărăni maghiare, mai că nu iau nici o notiță despre milionul de maghiari și germâni împreună locuitori în Transilvania și nici despre aceea, că cultura superioară, și însemnătatea istorică (? Red.) precum și cultura politică și bunăstarea materială e în partea cea mai mare proprietatea acestor maghiari și germâni atât de puțin considerați. Prin aceasta nu voim să aducem punctul acesta în discuțiune. Nu! Dacă pretind românii să fie considerați mai bine la ocuparea posturilor în justiție și în administrație, dacă pretind o împărțire nouă a cercurilor electorale: noi le ăicem: „Poștiți în parlamentul țerei, acolo ne vom înțelege precum ne-am înțeles în toate întrebările de bunăcuviință și de drept”. Dacă se introduce confesiunea politică însă cu aceea, că se cere desfacerea — sau după espresiunea oficială „autono-

mia” — Transilvaniei, atunci ăicem că acei cari au astfel de dorințe bine fac că se abțin, aceștia n'au loc între marginile dreptului maghiar public, ear prezența lor în parlament n'ar fi împreunată cu nici un folos. Ne nutrin-du-se cu chimere, ei vor scia a bunăseamă, că purcând ei dela astfel de idei, nu ne vom pute înțelege nici în punctul celorlalte întrebări. Chiar și Eötvös, acel bărbat de stat, care a mers mai departe în concesiunile făcute naționalităților, și pe care chiar și politiciii nemanaghiari îl citează ca modelul simțemintului politic adevărat, a respins, pe timpul când Ungaria era sdruncinată și fără putere, cu energie ideea unei împărțiri teritoriale după naționalități — apoi noi să ne demitem a ăi la contractări față cu pretensiuni, cari merg și mai departe și cărora se împrotivește ideea statului maghiar, care trăese în linisce cu monarhul său, e recunoscut și stimat de Europa, e tare și liber.

Nimic nu îndreptătesce pe un judecător imparțial mai mult a respinge cele susținute de memorand decât compararea, ce o ar face între plângerile și pretensiunile românilor. Înainte de toate se afirmă că românii ar fi între toți cei mai apăsați, lor li se face nedreptate în toate părțile, ei sânt persecutați și prescurtați în toate direcțiunile. Ai fi îndreptătit a crede, că un atare popor apăsat, ce și ridică cu rugare ochii spre Europa s'ar pute mulțami de a cere numai libertate și egalitate, de a cere a fi și el împărțit de aceleași drepturi, ce le au ceilalți cetățeni. Dar nu! Românii nu cer egalitate ci domnire, ei nu cer libertate ci privilegii. Ei nu vor numai a fi egal îndreptățiți cu germanii și maghiarii, ci a fi domniii acestora. Ca și acestea sânt nemotivate și plângerile lor. Ce să ăicem când se afirmă, că presa română i persecută și făcută obiect de batjocură în țeara întregă? Ce să

FOIȚA.

Muntele Atos.

(Începere.)

Între documentele despre care se face mențiune, am putut observa că peste una sută manuscrite în limbile română, slavonă, și grecească privesc anume pe Români. Deosebit însă de hrisoave, am găsit o mulțime de pomelnice ale familiilor noastre domnitore, portrete de Domni și Doamne cu copii lor multe și ciudate cum este Mihai Viteazul pe zid la Simopetra zugrăvit cu barba de tot albă, monumentul mitropolitului Teofan, care a murit în „Dochiaru”, stema țerilor noastre pe porțile bisericei „Rusicu” și multe altele. Inscriptiunile mai cu seamă de pe zidurile bisericilor sânt cu totul însemnate pentru noi: ast-fel, în mănăstirile Xenofu și Dochiaru se

vorbesce pe petre despre născu înalte persoane din 1545 și din 1567, care de sigur au fost români. Aceste două inscripțiuni s'au publicat chiar cu literile lor paleografice în „Mémorie sur une mission au Mont Athos par M. Bayet. Paris, 1876 — fără însă ca textul să fi fost explicat bine de streini; pentru că, spre exemplu, cuvintele grecesci: ἄρχωντος Κυριού Κωνσταντίνου din inscripțiunea bisericei Xenofului s'a tradus în limba francesă: trës-illustre voivode seigneur Kontouvornikos!.

Cu toate aceste, nu pot prelungi vorba, nici să întru în toate amănuntele; căci eu nu sânt archeolog nici bogat în destul ca să pot descoperi, cu ceruta rigoare științifică, urmele poporului românesc prin bisericile și prin bibliotecile din muntele Atos. Am putut însă în treacă a mă încredința că nu este mănăstire, în care să nu fie ceva de studiat pentru cunoașterea pe larg a istoriei noastre generale. Se cuvine de sigur Academiei române care s'a înființat cu scop a aduce grija culturai naționale se intervie puternic

prin toate mijloacele, de care dispune, pentru a se explora pe când este timp cel puțin țerile locuite s'au înzestrate de Români, în vedere cu trebuințele noastre intelectuale.

Sciu bine c'am abusat de răbdarea domniei-voastre, domnule președinte, dar nu pot uita pe Români călugări care locuesc în muntele Atos.

Întreaga populațiune din peninsula să compune actual din cinci mult șeaze mii locuitori mai cu seamă Greci, Slavi și Români. Sânt toți numai bărbați, numai ortodoci, numai călugări s'au pusnici, supuși regulei Sfântului-Vasile împărțiti prin două-đeci de mănăstiri cu două spre-đeci schituri și prin cincisute de chilii, sporadic împrăștiate prin înfundăturile munților cu vedere pe mare. Această republică monacală se administrea în Karia capitala peninsulei, numai de cătră delegații mănăstirilor, din care 17 sânt grecesci și trei slave; prin urmare, Grecii sânt în muntele Atos monachii domnitori sub înalta conducere a patriarhului ecumenic din Fanar, care poate fi ortodoc, dar grec este de sigur.

Călugării români sânt aproape 500 prin mănăstiri, schituri și chilii, veniți mai toți de peste Dunăre. Adunați însă în număr mai mare sânt peste 170 numai în două schituri curat românești Lacu și Prodomu.

Schitul Lacului s'a ascuns de sărăcie într'o prăpastie sălbatică din munți „Sfântului Pavel”, de care depinde. Acolo stau în groapă peste 70 de români călugări, care n'au mijloace îndestule de viațuire. Sermanii se hrănesc mai mult de una mie lei ce primesc anual mi se pare din țeară și cu „lacrimile maicei Domnului”, care sânt nisce boabe vinete, semințe de plantă ce monachii din peninsula sfântă obicnuesc a cultiva și a vinde călătorilor în formă de mătânii, împreună cu lin guri de lemn lucrate frumos.

Schitul cel mai mare românesc locuit de 100 călugări care s'a sfințit în 21 Maiu 1866 cu hramul sfântului Ioan înainte mergător este una din cele mai venerabile chinovii din muntele Atos. Din nenorocire nu este de sine stătătoare ci depinde de mănăstiri-

dicem când scim, că presa română în Transilvania și Ungaria are aceeași libertate ca cea maghiară și că românii s'ar folosească de libertatea aceasta într'un mod, precum nu s'ar suferi doar nici într'o altă țară din Europa? De ce nu se face amintire despre atari casuri, în cari s'a prescurtat libertatea presei române? Noi am putea cita o sută de casuri din presa română, în cari s'a proclamat desfacerea de către patrie!

Chiar și astfel de espectorat și înțelegem la noi nepedepesite. Ai crede că un popor „persecutat și suprimat”, ca cel român cere până de toate dările a libertății — adunarea din Sibiu înseamnă cere sufragiul universal. Sufragiul universal e pericolos nu numai din motive naționale ci și politice; dreptul acesta înseamnă, după cum vedem la imperiile mai culte la Germania și Franța, un regres, și duce la reacțiune și barbarism. Dar am voi numai să punem întrebarea: de când formează sufragiul universal o cestiune specific-română? Și, după ce se eschid dela votare dintre maghiari, germanii și slavii aceea căroră le lipsese cultura și averea materială recerută, pentru ce să fie preferiți românii de aceeași categorie?

Urmând cursului din memorandum, nu e vina noastră dacă revenim mai în urmă asupra întrebărilor practice. Se află în memorandum ce e drept unele puncte: despre cari se pot dice multe, s. e. comasarea, care în Transilvania și Ungaria n'a silit numai pe români, ci și pe germani și maghiari se ridice plângeri motivate și nemotivate. Asemenea ar fi să ne cugetăm cu privire la punctul despre o împărțire teritorială nouă a cercurilor electorale. Și aceea ce se afirmă despre modul de împărțire a posturilor din serviciul statului nu-i fără cuvânt. Se știe însă că în oficiile judiciari de sus până jos se află un număr considerabil de români. Aceeși o putem dice și despre ceilalți rami din administrațiunea statului. Una trebuie să însemnăm și aici. Dacă unei părți din români îi place a urzi la planuri cari abandonează țara să nu ne prindă mirarea că aceasta parte nu se preferă tocmai cu ocașiunea ocupării numitelor posturi.

Nu este însă guvern pe lumea aceasta și nici nu va fi nici odată, care să pună în posturi și se împartă demnități tocmai aceluia, cari au declarat război nu numai lui, ci și statului. Cât de puțin drepti sunt românii în aprețierea favorurilor ce li se fac nu este exemplu mai flagrant ca acesta ce o face memorandumul sibiian înaintea „Europei” când dice, că guvernul unguresc țermuresce chiar libertatea

religioasă. Aceasta este — din partea aceasta — o acuză revoltătoare. De când s'a recunoscut prin lege la 1791 și adecă prin articolul XXVII biserica greco-orientală, Români nu s'au bucurat nici odată pe terenul bisericesc de o abundență de libertate, de onoruri și favoruri materiale, ca dela 1868 încoace, va se dice, dela timpul de când s'a înstituit guvernul indepedent unguresc. Aceasta trebuie se o recunoască fie care Român care cugetă drept.

În adevăr ar fi pentru noi ceva consternător, când ar trebui să admitem că un popor așa de numeros și talentat cum e cel românesc aderează la păreriile memorandumului, caracterizat aici în scurte cuvinte. Din norocire nu este așa. În casa magnaților Ungariei se poate auzi vocea principilor bisericești români în casa deputaților Ungariei se poate auzi vocea reprezentanților din cercurile electorale curat române, cari nu fac nici un secret din indignațiunea lor față cu purtarea agitatorilor românesci. Până una altă le succede acestora a mai ținea o parte a Transilvaniei în interdictionul pasivității, dar și politica aceasta sinucigătoare își va găsi în curând granițele. Poporul român cu venitor mare va afla atunci că n'are să se aștepte mântuirea dela agitatori și emigranți, ci numai dela statul unguresc, pe a cărui teritoriu este loc pentru toate libertățile, care le a dat cetățenilor sei un stat vre-odată în acea „Europă”, pe care o invoacă cei o sută cincisăzeci și trei dela Sibiu.

Diarele din Budapesta care ne o venit alaltaeri avea telegrame dela Bucuresci în care se scria că foile bucurescene se interesează puțin de memorial și i atribue puțina importanță.

Încât am putut urmări presa din România meritoriu despre memorial a scris „Națiunea”, care i atribue mare importanță și așteaptă dela domnia situațiunei din Ungaria că vor ține compt de cele cuprinse întru.

După țiarul acesta vine „Timpul” și se pronunță asupra memorialului astfel:

În zilele de 12, 13 și 14 Maiu 1881 se adunase la Sibiu, din toate ținuturile Ardealului și Țerii unguresci, locuite de Români, un număr însemnat de delegați, trimiși de către alegătorii lor, pentru ca să se consulte ce atitudine să ia Românii în fața alegerilor ce aveau a se face pe atunci pentru camera din Pesta.

Am dat seamă de atunci de încheerile luate de acea conferență de alegători. Acele încheeri cuprind programul partidului național-român, care se obligă a lupta pe cale legală

din adâncă umilire biserica română din muntele Atos.

N'am loc a vă descrie tot aci fie și pe scurt amabila, largă ospitalitate ce mi s'a oferit, cum și pompa cu care s'a serbat în mod strălucitor învierea dela Pasci.

Să vă descriu pe larg cât sunt de modeste, drept și indispensabile cererile călugărilor noștri, și cât de urite sunt intrigele întăritate de străini contra elementului latin, găsesc asemenea de prisos; pentru că s'a publicat în aceste privințe (anexa Nr. 7) o carte serioasă de stareșul eminent al schitului, părintele Damian: „Cestiunea schitului românesc chinovial... lămurită de pe acte autentice.” Bucuresci, 1879 și s'au ocupat de cestiune chiar foile publice, mai ales „Ortodoxul”, „România liberă”, „Telegraful” etc.

Destul a vă spune pe scurt cererile Românilor sunt:

1. A nu se mai face deosebire între Moldoveni și Munteni; astfel

pentru obținerea următoarelor drepturi: 1. Recăștigarea autonomiei Transilvaniei; 2. Introducerea limbii române ca limbă oficială a administrației și justiției în ținuturile locuite de Români; 3. numirea de funcționari români sau dintre neromâni, numirea acelora, cari știu scrie și vorbi limba română; 4. Revizuirea legii asupra naționalităților; 5. Autonomia bisericilor și scoalelor confesionale; 6. crearea unei legi electorale pe baza sufragiului universal sau cel puțin învestirea cu drept electoral a oricărui cetățean ce plătesce o dare directă; 7. Colaborare cu cei ce țin seamă de interesele și bună starea poporului.

Conferența de atunci a însărcinat pe Comitetul ei electoral să compună un memorandum explicativ în cauză și să-i dea cea mai înținsă publicitate.

Această lucrare au apărut acum în limbele franceză, germană și maghiară precum și în cea română și poartă titlul: „Memorial, compus și publicat „din însărcinarea conferenței generale „a reprezentanților alegătorilor români, adunați la Sibiu în zilele de 12, 13, și 14 Maiu st. n. 1881 — (Sibiu 1882, 1. vol. 144 pag.)

Constatăm cu multă părere de bine că lucrarea aceasta, dictată de un adânc sentiment de naționalitate, e scrisă totuși cu multă liniște, cu o deamă obiectivitate. Ne rezervăm plăcerea a da o seamă mai amănunțită despre cuprinsul ei: de o cam dată însă credem a putea repeta, ceea ce dic conrații de peste munți „nici un Român știutor de carte să nu întârzie ași procura această lucrare.” Repede și în corectă grupare urmează datele autentice, cari dovedesc dreptul de autonomie al Ardealului, însemnătatea politică a Românilor în evul mediu, atât în Ardeal cât și în județele dintre Tissa și Carpați: cu un cuvânt nu curs de istorie și de drept public în nuce. Până acum n'a apărut nici o carte, care să fi descris în mod atât de limpede situația politică a Românilor din monarhia Habsburgilor.

Ziare maghiare au și început a discuta cuprinsul lucrării acesteia și aceea ce constatăm până acum e că tonul ei liniscit și plin de demnitate a impus adversarilor. Ar fi acum de datoria politicilor influenți din România de a da scrierii răspândirea ce i se cuvine în coloanele presei europene. Trebuie să se știe odată că o jumătate a poporului românesc are a suferi, sub dominațiunea maghiară, cele mai mari nedreptăți; că fie ce și aduce cu sine o nouă tentativă în contra existenței naționale a acestui element considerabil ca număr, dar și mai considerabil încă prin aptitudinile și ca-

ca sigiliul schitului să fie recunoscut formal cu cuvintele: „Schitul românesc”; ear soborul schitului să poată împut numărul călugărilor după încăperile chinoviei și să poată alege stareș pe unul dintre monachii români fără deosebire de localitate, adecă fără de a se ține seamă de s'a născut în Moldova sau în Țeara-Românească.

2. A se da voie Românilor a duce apa de schit cu cheltuiala lor dintr'un isvor în apropiere, care se află pe moșia Lavrei, pentru ca pururea să se afle la schitul românesc apă de beut cu îndestulare.

Cum vedeți bine, domnule președinte, nu sunt tocmai exorbitante cererile Românilor, și s'a găsit un fost patriarh ecumenic din Constantino-pol, care a judecat drept; astfel că prin Singhiliu seu din Martie 1876 a bine-voit a încuviința reclamațiunile schitului nostru. Când însă veni timpul a se pune în lucrare această supremă decisiune, Lavrioții s'au opus grozav — și grozav au uitat Lavrioții că mănăstirea lor datoresce mare

litățile lui. Popor militar în decursul evului mediu întreg, producând în mijlocul lui mari eroi și mari regi. Români au fost încet încet jertfa unor usurpațiuni, pe care astăzi nu le justifică nimic, precum nu erau justificate nici în trecut.

Pentru noi nu e îndoială că consăngeni noștri din Ardeal vor isbuti a obține dela coroană și dela împeregiurări realizarea întregului lor program, pentru că presiunile Maghiarilor departe de ale folosi acestora, au trezit și mai adânc sentimentul național al vrednicului și statornicului popor românesc. Observăm cu bucurie că chiar în acele ținutuăi, unde sufletul părea mai adormit, un spirit nou, dăcător de viață s'a deșteptat. Cine are dreptate la urma urmelor nu este pretinsul drept istoric sau drept public, durat în favorul unei singure naționalități, a celei maghiare, cine are dreptate este realitatea etnologică este adevărul. În numele adevărului și sub suflarea lui binefăcătoare e scrisă și această lucrare și pentru că nici odată, în cursul istoriei n'am vădăt adevărul învins, ci pururea învingător, de aceea și acum putem pređice că „per ardua ad astra” cauza română va triumfa.

Revista politică.

Sibiu, în 29 Octomvre.

Dl de Kallay în ședința dela 7 Noemvre n. a comisiei delegațiunei unguresci a făcut un fel de espozițiune despre gena insurrecțiunei în provinciile ocupate. Este interesantă espozițiunea în ceea ce privesce spriginul din afară. După dl Kallay și Rusia și Serbia sunt cu totul nevinovate în afacerea insurrecțiunei. Numai în Muntenegru a avut insurrecțiunea oare care razim. Dar și de acolo insurrecțiunei numai dela populațiune au avut sprigin, până când principele Nicola și guvernul său au păzit cea mai riguroasă neutralitate. „D. Ztg.” dice că deosebirea aceasta între guvern și populațiune numai e nouă. Noi am vădăt practicându-se politica aceasta în 1876 pe timpul războiului serbo-turcesc, când veniau ciocoare întregi de voluntari rusesci într'ajutoriu Serbilor; de altă parte însă Rusia oficială trăia în pace adâncă cu Turcia. Fie cum va fi, noi, „D. Ztg.” ne permitem întrebarea: oare Muntenegru „neoficial” firear avut curagiul de a spriginu pe față insurrecțiunea în Erțegovina, dacă cei din Cetinie nu ar fi fost siguri de scutul țarului alb. Noi înțelegem că în privința aceasta dl de Kallay a trebuit se fie cât se poate de rezervat.

rea Lavra, departe o oară, pe a căreia moșie schitul românesc ocupă cu o stâncă goală de 17 pogoane, pe care s'a înființat, prin inițiativa lui Grigore Vodă-Ghica, de către Românii din principatele dunărene.

Această mănăstire s'a zidit din temelie cu începere din anul 1857, în poalele muntelui Atos, cu înălțime de 2000 metri, pe limba de marmură despre răsărit, care se perde în mare. Dar nu sunt tocmai frumsețele naturii, care împodobesc acest locaș smerit de călugări, ci mai mult prestigiul de venerațiune și ospitalitate, de care se bucură cu drept cuvânt în toată peninsula. Acolo putut'am admira cu dor, cum voința omului poate fi mai tare ca marmura, când ea se preface în devotament pentru binele neamului său. Au putut într'adevăr călugării români prin stăruința lor îndelungată a sparge petrele și prin furnele să transforme stâncă în grădină verde cu frumoașă mănăstire; pe când intrigele grecesci cu persecuțiunile lor neconținute n'au isbutit de loc a clătina voința monachilor de a ridica

parte din clădirile și veniturile sale măriniemiei române a lui Radu-Vodă, lui Neagoe Vodă lui Petru Vogă Schiopul lui Ieremia Vodă Movilă, lui Gavril-Vodă-Movilă, lui Șerban-Vodă II Cantacuzin, lui Constantin-Vodă-Racovița-Cehan, etc. după cum se pot încredința pe deplin din chiar hrisoavele conservate în arhivele lor. Patriarhul ecumenic actual din Fanar n'a ramas numai nepăsător în această cestiune: dar a anunțat încă singhiliul irevocabil al predecesorului său, cu toate că reposatul patriarh bănuind, se vede, ceva despre lăcomia și fudulia grecească, scrisese chiar în această carte de judecată din 1876, că cine va face rău și vătămare schitului românesc, este afurisit de Dumnezeu și culpabil de toate blestemele Părinților și sinoadelor!

Astfel dar drepturile chinovici noastre române sunt nesocotite, cum a fost în trecut, și pradă lăsată de greci în voința întemplerii. Prin urmare Românii, care sute de ani, au putut purta cu demnitate pe umerii lor sarcina de întreținere și de apărare con-

în Viena sunt de vre-o câteva zile tumulturile la ordinea țilei.

Tumulturile s'au început între ciocotari, a căror reuniune, sub cuvânt că nutresc tendențe socialiste, a fost interzisă de poliție și averea de 700 fi. i a fost provisor confiscată. Astăzi tumulturile nu se mai fermuresc numai la ciocotari, ci au devenit o adevărată rescoală la care iau parte și alți industriași și lucrători.

În 7 Noevre n. în partea apuseană a Vienei pe Neubau' în Kaiserstrasse, s'au adunat mulțime de oameni au strigat, au fluerat și au împedecat comunicațiunea. Pe la 9 oare a apărut o trupă mică de polițiști, dar n'au putut îndupleca mulțimea să se împrăscie. Strigări „Jos cu poliția!“ „Sânge trebuie să se verse!“ s'au auzit din mulțime. Polițiștii au tras sabiile și au fost pe un escedent. Aceasta a fost oleu pe foc. Mulțimea a început a striga: „Să' l eliberăm!“ Ne putând eși poliția cu mulțimea la cale a cerut sucurs militar. Infanteriștii cu baionete în puscii și ulani cu sulți au apărut pe scenă. Mulțimea însă își bătea joc de ei. Atunci ulanii au năvălit asupra mulțimei și au început a lovi cu latul săbiei în dreapta și în stânga în mulțime și în chipul acesta a împrăsciat o. Urmele de sânge testează că au trebuit să fie și vulnerări.

În 8 Noevre n. s'au repețit tumulturile cu vehemență și mai mare și ca la un signal în mai multe suburbii de odată. Polițistii, miliția pedestră și călărească, care eșire pentru restabilirea ordinea a fost împinată cu grindină de petri. La bariera Lerchenfeldului și la gara apusană miliția a năvălit cu baionetele asupra mulțimei. Mulțimea întăritată s'a apucat de baionetele soldaților. Lupta era acum cu om. Neputând nici de astădată infanteria eși la capăt cu mulțimea a pășit cavaleria înainte. După ce cavaleria a repețit de patru ori asaltul s'a împrăsciat mulțimea. Răniții au fost cărați la spităliuri. Pe strade umblă patroale și în piațe bivuacheasă cavaleria.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Din apropierea Murșului în Noevre 1882. În legătura cu cele publicate în Nr. 77 al jurnalului nostru lăsam să urmeze unele din cele ce ni-se scriu din părțile Murșului:

În Nr. 77 al prețnitului țiar „Teleg. Rom.“ un patriot din părțile Zarandului a scris despre abuzurile, ce se comit cu vama țergurilor de sub arândătorii Nicolau Olariu și Iosif Lucaciu. S'au arătat în mod evident câte mii de florini să scot pe nedreptul dela bietul popor scurt la vedere.

Deși s'au atras atențiunea autorităților politice și judiciare concernente asupra celor publicate în cestiunea aceasta, subarendătorii au ramas tot cei vechi, ba s'au exprimat chiar,

tra Turcilor a religiunii creștine din Orient, sunt acum lipsiți de apă în grădina maicei Domnului, unde n'au de locuit un petec de pământ, care să fie proprietatea lor, și dintre toate popoarele ortodoxe numai biserica Românilor n'ar dreptul de autonomie de care se bucură, cum le place, Grecii, Rușii, Sârbi și Bulgării... O Dumnezeule!... mici de tot trebuie să frații noștri ortodocsi... priviți din virful muntelui Atos!...

Vă rog a primă, domnule președinte, încredințarea înaltei mele considerațiuni.

București 9 Octovre, 1882.

Alexandru Pencovici.

că de aci înainte o se tragă și mai mult de pe spatetele poporului.

A aștepta ca autoritățile numite înșile în demnate de cele ce se scriu de pe teritoriul direcției lor, se iee măsurile necesari întră delătura-abuzurilor, ce se ivesc, ar fi așteptare vană, de oare ce nici una din ele nu și ia timpul a cetă țiarele noastre. Afară de căți-va notari, alți competenți nu știu nimic, din câte se scriu prin țiarele noastre. Notarii aceștia earăși nu se încumet, a arăta superiorilor lor cele publicate, temânduși și ei pelea, de oare ce pe lângă alții își fac și ei treșoarele lor. Contractele, ce le închee poporul între sine formează articolul cel mai bine plătit. Pentru câte un act de acestea notariului art. de lege XXVII din 1871 și art. V. din 1876 pe basa cărora reprezentanța comunală e îndreptătită a statori tarife pentru ori ce scripte notariali și a controla pe tot minutul agendele notariului, câte 20 fi. Pe lângă o atare renumerațiune se estra- dează actul fără considerare, că oare obiectul de vânzare, pentru care se pregătesce actul, e prenotat sau ba în cărțile funduare pentru pretensiuni, cari de multe ori întrec pe departe valoarea Poporul încă nu întreabă mult, de respectă astfel de considerări. *)

Noi pe aici stăm rău și în cele ale economiei rurale. Multe rele s'ar pute ecomege, dacă s'ar urma cele comandate de Înaltul Ministeriu de comerț industrie și agricultură, referitoriu la prăsirea vitelor de soi bun și la pregătirea de nutreț măestrit.

„Un Patriotic“.

Scrisori din Rusia.

(Corespondența particulară a „Telegrafulu“*)

St. Petersburg, 20 Octovre.

Bursa s'a închis așu pe la 3 oare, fondurile stau rău, cursul nostru atât pe piețele din Berlin, cât și pe cele din Londra scade într'un mod înșpăimântător. Pentru a reține căderea cursului, guvernulă hotărât dintr'o parte a anunța într'un mod solemn și oficial fixarea definitivă a încoronării, care după spusele țiarului „Pravatelstvenii Wiestnik“ să va face în luna lui Mai anul viitoriu, ear din alta tot în acelaș țiar cu o rubrică mai jos ne declară că cursul nostru, grațiă esportului care începe a se urca, foarte se se îndrepte într'un timp foarte scurt. Această concludiune măgulitoare ne este servită sub forma unei depeși din Londra. Comercianții cetesc și oftez, un suris sardonice se observă pe buzele lor.

Neîncrederea a cuprins inimile sfoase ale capitaliștilor, și are pentru ce. Țiarele sunt pline de sciri de senzație, care ne curg de pretutindeni. Eri încă o depeșă lungă ne a sosit din Scapin, unde faimoasa bancă urbană a făcut un *Krach* evaluat preste 7 milioane ruble. S'a constatat că casele de fer ale acestei bănci, care cu o generositate particulară plătea 6 la sută, ce nici una din băncile urbane ruse nu dă, nu conțin de cât derisoria sumă de 3 copeici. Ancheta întocmită prin ordinul ministeriului de finance a descoperit lucruri bizare, s'a dovedit că banca a scontat cecuri iscălite de guvernorul Băncii d. Ricoff, pentru o sumă de 5,700,000 ruble. Dl Ricoff fiind arestat a declarat cu o francheță naivă că aceste cecuri, cu toate că sunt iscălite de densusul aparțin unor oameni, cari stau așa de sus, că el, ca un supus fidel, nu să crede în drept de divulgare afacerii și că crede mai nimerit să consume totul personal de cât a ridica vëlul de pe faptele, cari au adus banca

rurală, gerată de densusul la starea în care să află. Lumea noastră financiară care cunoasce depeșă din Scapin în *extenso* adecă tocmai așa cum v'o povestesc eu, represintă așu un adevărat punct de interogațiune.

— Unde mergem? Ce să facem? Eată întrebări, pe care le-am auzit eri, atât la bursă cât și prin cluburi.

Așu guvernul, îngrijat de reaua impresiune creată de depeșă din Scapin a publicat în fruntea țiarului oficial următoarea depeșă laconică „Pe carea d-lui procuror Honciarovș la Londra, stă în legătură strânsă cu bancruta băncii urbane din Scapin. Se crede că fondurile sustrase din această Bancă se află depuse la banca din Londra“... Depeșă aceasta n'a lincisit absolut de loc lumea noastră financiară: toți știu că dl. procuror Honciarovș se va intoarce nimic, căci de sigur furii n'au furat într'un mod brutal pe față, și au condus afacerile după toate regulele financiare. Poate că milioanele sustrase se se afla chiar la banca din Londra însă nici un procuror din lume nu le va găsi acolo.

Falimentul băncii din Scapin nu este un eveniment solitar și tocmai aceasta îl face să ne pară și mai îngrozitor. Am țis mai sus că țiarele ruse sunt pline cu sciri de senzație. „Saratowski Westnik“ ne aduce scirea că casierul băncii din Castrowa a dispărut cu casa băncii cu tot, așu scirea „Novosti din Moscva“ ne aduce scirea că directorul băncii urbane din Tula a plecat nu se scie unde, lăsând în casa băncii suma de 6000 ruble, țiarul „Novorosiiski Telegraf“ scrie că acolo ancheta a stabilit faptul regretabil (!) că în usinile statului pentru fabricarea de praf de pușcă s'a furat în decurs de mai mulți ani milioane de ruble, ear țiarul „Novoje Vremea“ ne declară că usinile de faianță din guvernamentul Petersburg, cari consum o cantitate mare de lemne pentru fabricațiunile sale, au distrus păduri întregi de ale statului declarând că combustibilile se cumpăr în licitație; se crede că suma furată în modul acesta în decursul ultimilor trei ani a ajuns la 1,200.000 ruble. Încheiu acest șir fără fuit al furturilor, hoțiilor etc comise în prejudiciul statului prin scirea, dată de cătră organul oficioș care în numărul său de eri ne declară: „că „sgomotul despre disparițiunea unei „mari cantități de aur brut, estras „din minele dela Ecaterinburg. s'a constat a nu fi în conformitate cu adevărul. Numai 144 pud. (20 kilogr.) „sunt sustrate din totalul produțiunei „care se urcă la 344 pud.“ Frumoașă consolațiune! Adevăratul deșert după toate cele aduse de cătră presa neoficială.

Alături cu aceste destăinuiri din lumea financiară, alături cu hoțiile generalului Makzeieff, condamnat în fine pentru țiar organizat pe o scară întinsă în intența rusă, alături cu cronica scandaloasă, care se povestesc la urechi, despre jocul la bursă al ducilor Vladimir, Constantin și Nicolae, pe scena dramelor scandaloase a mai apărut și un alt miserabil, al căru nume este oroarea încarnată pentru nenorociții muncitori, cari au construit căile ferate ruse. D. Poliakov, un ovreiu botezat, care și-a creat o avere de milioane, a creșut de cuviință să dăruiască peste 200,000 ruble pentru crearea unui internat, capabil adăpostit vre o sută de studenți seraci. Grațiă acestui dar jidovesc, guvernul se crede în drept a nu mai intenta procese scandaloase acestui evreiu, între care și cel privitor la construcțiunea călei ferate Bender-Galați, declarată de nepracticabilă din cauza relei stări, în care se află. D. Poliakov a dat câteva sutimi de mii de ruble și și-a păstrat milioanele; societatea financiară aplaudă și binecuvintează acest fapt de înaltă

filantropie, eară evreimea proclamă pe Poliakov sus și tare de „cel mai magnanim dintre capitaliștii ruși.

Adăogați la această bacanalie financiară cifra de 147,000,000 ruble datorita totală a Statului rus — și veți avea tabloul complet. Un *sauve qui peut* general, eată parola momentului de față. Sfârșitul se apropie și singura revoluțiune va putea curăți aerul infectat de secolii întregi de absolutism.

Dar până ce pe scenă va apăre fantoma răsburătorului — hordele țărănilor semisălbatiche, mulțimea în sdranțe cu mâinile sale acoperite cu bătăături, până atunci reacțiunea și va urma opera sa plină de sânge. *Pravitelstvenii Wiestnik* dela 20 Octovvre ne comunică că consiliul de răsbură care a judecat țilele din urmă un proces politic și a condamnat la moarte prin ștreang pe Poliwanoff și Nowitsky pentru faptul de a fi voit să fugă din țemniță și de a fi omorit, fără intențiune pe directorul penitenciarului din Saratoff.

Societatea se îngrijese mult de starea anormală care crește mereu. Statistica capitalei ne încunosciintează că aproape tocmai peste 17,000 de case au rămas goale, de oare ce proprietarii și burghesimea înaltă, presimțind niște evenimente grave au plecat în străinătate.

Toți să plâng și nimeni nu se gândește a repara răul!... Și apoi, se ne înțelegem, cine va avea în momentul de față curagiul, înțelepciunea energia și audacia de a înfrunta acest rău imens care s'a înfipt în corpul bolnav al imperiului?...

Z.

Varietăți.

* (Arsă de foc.) Marți în 26 Octovre st. v. între oarele 4 și 5 avu loc o nenorocire. Un feciorăș în vârstă de vre o 9 ani, împreună cu o fetișoară de vre-o 3 ani a unui locuitoriu din Sibiu făcând foc visa vis de biserică gr. cat. rom. și punându-se lângă foc a se încălzi, s'au aprins haina pe biata copilă, ea a început a striga după ajutoriu, dar până ce a venit ajutoriu, focul au mistuit hainele de pe densa, pârindu-i trupul întreg. Biata copilă între durerile cele mari au încetat din viață seara la 7 oare.

* (Suverani de așu.) Cetitorii noștrii nu vor găsi de sigur lipsite de ori ce interes, câteva cifre estrase dintr'v lucrare foarte serioasă a eruditului dr. A. Schäfte intitulată *Ueber die naturliche Zuchtwahl in der menschlichen Gesellschaft* *) Aceste cifre ne probează cu o evidență palpabilă cât de iute se efectuează concentrarea capitalului în mâinile câtorva fericii, cari în momentul de față domnesc peste lumea întreagă. Eruditul dr. ne dă câteva exemple foarte instructive:

Ultimul din familia Rothschild, vorbind de generațiunea trecută, a lăsat o avere de un miliardu de franci, care presuipund că va da numai 5% într'un an de țile va acumula un venit de 50,000,000 franci. Această avere s'a împărțit într'o familie, care și fără această colosală moscenire era deja considerată de foarte bogată.

Marchisul de Westminster, decedat de vr'o șapte opt ani a fost tacsat de către țiarului Times ca unul ce avea peste 20,000,000 franci venit anual. Avera acestui lord fiind calculată cu 5% proprietățile fonciare ale marchisului represintă prin urmăre o valoare de 16,000,000 livre sterlingie — 400,000,000 franci. Fînd că majoratul există în Englitera chiar și până în momentul de față, apoi putem țice că sucesorul acestui bogățăș este tot așa de bogat ca și predecesorul său.

Eacă dar doi indiviți din societatea europeană cari s'au bucurat în decursul vieții lor de o avere mult mai mare de cât a majorității de regi, cari domnesc actualmente în Europa.

Să aruncăm acum o privire asupra oamenilor avuți din America și în special din statele California și Nevada, aceste țeri

*) Was man schwarz auf weiss besitzt, das kanu man getrost nach Hause tragen.
Nota Red.

*) Aceasta operă se află tradusă și în limba francesă, „ Sur le choix naturel d'élévation dans la société dela race humaine“ par A. Schäfte.

imense, cari abia odinioară au eșit din starea lor de sălbăticie, în cari zăceau aseuse comorile naturale ale bogăției lor. În anul 1877 venitul senatorului Iones (California) se urca, după spusele diarelor din New-York, 5,000,000 de dolari, adică 25,000,000 franci. Calculul fiind făcut cu 5% vom avea prin urmare că d. Iones posedă o avere s'au capital de 100,000,000 dolari sau 500,000,000 franci. Luând în considerație că acest domn n'a moștenit absolut nimic dela părinții săi, după teoria economiștilor de azi suntem nevoiți a presupune că această colosală avere a fost comisă în viața acestui om.

După d. Iones vine d. I. W. Mackay proprietariu de mine de argint, care se bucură de un venit de 2 750,000 livre sau 68,000,000 franci, care îi dă micul capital de 1,400,000,000 franci.

Făcând socoteală acestor domni numai despre averea cărora am vorbit vom avea că machisul Westminster având un capital de 400 milioane, primesce pe an un venit de 20 milioane, pe lună 1,730,000 fr. pe zi 54,000 fr., pe oră 2,150, pe minut 38 fr., D. Iones pe zi primesce 69,000 fr. pe oră 3,000 fr. pe minut 60 fr. D. Rothschild pe lună primea 4.400,000 fr. pe zi 160,000 fr. pe oră 9,250, pe minut 100 franci; ear d. Mackay pe lună 4,600,000 pe zi 187,500, pe oră 10,500 și pe minut 125.

Printru a putea compara pe acești regi fără coroană cu regii și împărații, vom aminti cetitorilor noștri că țarul Rusiei, care se consideră ca cel mai bine plătit de către poporul său are un venit zilnic de 125,000 fani adică pe scara noastră de mai sus se află pus între senatorul Iones din California și baronul Rothschild, în ce privește însă pe d. I. W. Mackay apoi el e mult mai bogat decât ori ce împărat de pe pământ.

Un ce semnificativ pentru adoratorii stărei economice de azi. Tabloul pe care ne-l dă d. Schäffle poate se fie divizat în două părți deosebite. Într'una pot fi clasați oameni ca Westminster, întru câte-va Rothschild, ale căror averi nu sunt decât rezultatul produs de mai multe generațiuni, în alta intră averile dlor Iones, Mackay etc. cari din nimica au devenit sub ochii chiar ai contemporanilor oamenii cei mai avuți de pe globul nostru.

Mai nou.

Viena 10 Noevmre n. În Maria-Hilf a avut loc un conflict între popor și miliție. Mulți răniți. Tendența antisemitică nu e străină mișcării. Poliția a pus mâna pe proclamațiuni revoluționare. Circulează sciri fabuloase despre intențiunea tumultuanților. Arestări numeroase.

Bursa de Viena și Pesta Din 9 Noevmre n. 1882.

Table with columns for Viena and B-pesta, listing various financial items like Renta de aur ung. de 6%, Renta de aur ung. de 4%, etc., with corresponding prices.

CONCURS.

Pentru postul de adiunct la școala română gr. or. de fete din Sibiu cetate, se deschide prin aceasta concurs nou până la 14 Noevmre a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post (oarele de instrucțiune nu mai înainte de amezi) sunt:

- 1. Remunerațiune de 150 fl. v. a. la an, în rate lunare;

- 2. Locuință liberă de două odăi;
- 3. Doi stângini lemne de foc;

4. Folosirea grădinei școalei, ce are a o cultiva, — cari toate la oaltă computate dau suma de 240 fl. v. a.

Doritorii să își astearnă petițiunile instruite în sensul legii la oficiul parochial gr. or. al cetății Sibiu, unde se pot afla și condițiunile mai de aproape.

Sibiu, 26 Septemvre 1882. În conțelegere cu oficiul ppresbiteral.

Iacob Bologa m. p., președinte.

În depositul librăriei

Leopold Thierfeld în Făgăraș

a apărut în limba română cu litere latine

Calendariul portativ (de buzunar),

Calendariul ardelean de casă pro 1883.

Pe lângă Calendariul vechiu și nou s'au luat în deosebită considerațiune țergurile din Ardeal și în fine s'au ținut seamă și de partea literară, privitoare la economie.

Costă după prețul de vânzare 22 cr.

Pentru librari și vânzătorii de calendare pe lângă remunerațiune.

Tot odată recomandă, în limba română

Calendariu de părete a 20 cr.

Recurge la onor. public interesat spre ași comanda cele de mai sus. [288] 1-3

După Ddun am se mulțamesc mântuirea vieții mele numai berei de sănătate din estras de slat, preparațiunea lui Joh. Hoff (J. Hoff'schen Malzextract-Gesundheitsbier), ciocoladă de slat (Malz-Chocolade) și estrasul de slat concentrat (concentrirten Malzextract).

Cuvintele proprii pronunțate de mai mulți însăși toșafi.

Mulțamită în scris.

Măntuit de slăbiciune trupească, ce îmi amenința viața, prin bere de sănătate preparată din slat concentrat preparațiune de a lui I. Hoff.

De oare ce invențiunea aceasta eminentă a berei de sănătate din estras de slat pe mama mea, ași pute dice, a mântuit-o dela moarte, am putut pași cu toată puterea înaintea comunei de aici și a recomanda tuturor pătimitorilor acea medicină după cea mai deplină convingere proprie. — Unii țeran, care pătinea de ficat, de stomac și în parte și de plumăni, plângându-se și întrebându-me ce să facă, i-am recomandat să se folosească de escelenta bere din estras de slat și m'a rugat a scrie numai decât după aceea, ceea ce am și făcut numai decât în odaia lui. Te rog așa dară dle cât se va pute mai curând a mi trimite 26 de sticle de bere din estras de slat și 10 pungi de bomboane de slat.

St. Georgen (Ob-Murau).

Josef Fliess, învățătoriu super.

Dsale furnisorului c. r. al celor mai mulți suverani din Europa, dlui

Ioan Hoff,

consiliariu c. r. de comisiune, posesor al crucei cu coroană pentru merite, cavalier de ordin înalte prusiane și germane, Viena, Fabrica I, Grabenhof 2, depositul fabricii: Graben, Bräuner-Strasse 8.

Raport oficial de vindecare.

Dr. Seypel, medic superior din statul major.

Berea de sănătate din estras de slat este un escelent mijloc dietetic pentru întărirea reconvașențelor din boale grele, precum și pentru bolnavi de pept și se recomandă cu deosebire fiindcă n'are lucrare întăritoare; tot așa la boale cronice de stomac și hemoroide.

Sub 2 fl. nu se efectueșce nimica.

Deposit principal în Sibiu:

- Franz Jahn fiu, Const. Bugarsky. Alba-Iulia: F. Mihellyes, farmacist. Aiud: J. de Kovacs, farmacist. Făgăraș: St. Bergleiter, farmacist. Cluj: Dietrich Samuel. Brașov: Eremia Demeter. J. L. et A. Hesshaimer. Mediaș: Carol Breckner. Sebeș: Carol Henning. Sighișoara: J. B. Misselbacher sen. Turda: J. Timbus et fiu. M.-Oșorheiu: Max Bucher, Carol Hufesz. Deva: Issekutz Gregor.

Mai departe în toate speciile mai mari din țeară. [249] 5-7

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor stațiuni învățătoresci din protopopiatul Târnavei superioare se escrisc concurs cu termin până la 14. Novembre a. c. st. v.

1. Lepindea cu salariu anual 120 fl. v., quartir și lemne de foc trebuincioase.

2. Lasleu român cu salariu anual 100 fl. v. a., quartir gratis și lemne de foc de ajuns.

3. Șoimușul român cu salariu de 100 fl. v. a., quartir liber, grădină de legume și lemne de ajuns.

4. Suplac cu salariu anual de 70 fl. v. a., și 40 de ferdele cucuruz, trei orgii lemne de foc, — ear din venitul epatrafirului a 3-a parte, pentru care e a se provede și serviciul cantoral.

Doritorii de a ocupa acestea stațiuni au ași asterne concursese lor instruite în sensul legilor din vigoare la subscrisul până la terminul indicat.

Alma 23 Octomvre 1882.

În conțelegere cu ccmitetele parochiale.

Ioan Almasan m. p., protopresbiter.

Anunțiu.

Conform §. 124. din regulamentul pentru procedura judecătorească în cause matrimoniale se face cunoscut, cumcă prin sentința Venerabilului consistoriu arhidieceșan gr. or. din 28 Octomvre 1882. Nr. 3489 B. Ana n. Nicolau Ivan gr. or. din Sadu este despărțită totalminte de cătră pribegitul ei bărbat Vasilie Bnea tot de acolo.

Sibiu 29 Octomvre 1882

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tract. Sibiului.

EDICT

Ana, legiuita muiere alui Ioan Nicolae Androne din Pianul de jos, părăsind cu necredință de 5 ani de zile pe legitimul ei bărbat, pribegese în lume, fără a se sci locul ubicațiunei ei; așa amesurat rescriptului pre-averatului consistoriu arhidieceșan din din 1 Iuliu 1882 Nr. 1669. B. se citează edictualminte a se presenta în termin de 6 luni de zile dela prima publicare sau în persoană sau prin un delegat imputernicit legalmente înainte subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența sa se va condera cererea soțului său și se va decide în consonanța cu legile Bisericeii noastre drept credincioase.

Sebeș în 26 Octomvre 1882.

Forul matrimonial gr. res.

I. Tipeiu. m. p. prot.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[283] 2

CALENDARIU

pe anul comun dela Christos 1883.

Anul al treideci și doilea.

Prețul unui esemplar legat 30 cr., pentru vânzătorii nelegat 23 cr. v. a. și legat 25 cr. v. a.

CUPRINSUL:

Calendariul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glasurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenții europeni. — Servitiul postal și telegrafic. — Conspectul săptemănilor. — Taca de timbru pentru polițe și documente. — Măsurile noue și vechi.

Șematismul

bisericeii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania cuprindeșnd și protopresbiterii, administratorii protopresbitali, parochii și învățătorii cu comunele bisericesci din arhidieceșă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Petrea Dascălul, (Novelă). — Dorul țeranului. — Poesii: Odă la sănșirea bisericiei noue din Săliște. — Povestea vorbei.

Însemnarea țergurilor. — Catalogul cărșilor tipografiei arhidieceșane — Anunțiu.

Administrațiunea tipografiei arhidieceșane în Sibiu.

Zambach și Gavora.

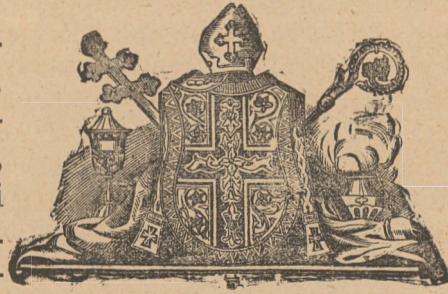
Fabrică de vestminte și recușite bisericesci

de rit catolic și grec.

[205] 9-30

în Budapeșta, strada Vașului, Văczu utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candel de altar, policandre pentru biserică, ripple, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectueșc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele,